

اشکم‌گردی {

چه بخوریم؟ سالم‌ترین خوردنی‌ها

صبح، ظهر و شب و حتی برای رفع خستگی با یک استکان چای یا یک لیوان دوغ و یک کاسه گوشفیل، می‌توانید روانه چایخانه‌ها شوید

قرارتان، صبحانه، ناهار، شام یا یک چای ساده باشد مهم نیست؛ مهم این است که زمانی را بین ساعت ۷ صبح تا ۱۰ شب، یک دل سیر در چایخانه باشید. از خوردنی‌های ساده اینجا کسی سیر نمی‌شود؛ چون به همت حال و هوا و سلیقه گرداننده‌های باصفایش، هر خوراکی طعم هنر و تاریخ به خود می‌گیرد. صبحانه، تخم‌مرغ و پنیر و گاهی هم آش شله‌قلمکار و حلیم و عدس، ناهار و شام هم گوشت و آبگوشت اصفهانی؛ به دو گونه کوبیده و نکوبیده، بسیار لذیذ و دلچسب‌اند؛ به ویژه با پیاز و ترشی و فلفل، دوغ، گوشفیل، چای و قلیان هم که همیشه به راه است. برای قرارمان، هم با دوستان و هم با خانواده، جای خوبی است. اما بهتر است اگر تعدادمان زیاد است یا برنامه‌ریزی دقیقی را می‌خواهیم انجام دهیم، با شماره تلفن ۲۲۱۱۲۲۵ (۰۳۱۱) تماس بگیریم. حاجی، فرزندانش و پرسنل چایخانه، چیزی کم نمی‌گذارند و همیشه با خاطرهای خوش صحنه را ترک خواهی کرد.

به رسم تماشا

شاید در حالی که پشت یکی از این میزها نشسته‌اید حتماً با خودتان حساب می‌کنید که اگر جایی برای آویختن چیزی پیدا کنید، نمره‌ای به خودتان بدهید. اما مطمئن باشید که کم خواهید آورد پس بهترین کار این است که در این چایخانه -موزه، به استراحت و شکم‌گردی بسنده کرده و از تماشا لذت ببرید. چیدمان را بر عهده صاحب چایخانه باید گذاشت

کنج دنج خواجه

گوشه‌ای از بازار اصفهان را غرق در تزئینات در چایخانه خواجه خواهید یافت

قطعه ریز و درشت از صنایع دستی و هنر‌نمایی‌هایی است که طی سال‌های سال جمع‌آوری کرده و با مهارتی بر در و دیوار و سقف چایخانه دلنشین‌اش نشانده است؛ صنایعی که هر کدام خاطرهای دور و دراز در سینه ساکت خود دارند. پس از گردش و پیاده‌روی در میدان زیبای نقش جهان، هیاهوی بازار و بوی خوش عطاری‌ها آنچه بیشتر از همه دلچسب است. استراحت در چایخانه‌ای است که با عتیقه‌جات متنوعش خاطرهایش را در ذهن مسافران شهر

از محلی پر رفت و آمد به نام «چاه حاج میرزا» که در گوشه میدان «نقش جهان» اصفهان قرار دارد، تا ورودی چایخانه «آزادگان»، چند قدم بیشتر نیست. مردم کوچه و بازار، اینجا را با نام مدیر آن، یعنی «خواجه» می‌شناسند. حاج محمدعلی خواجه، پیرمردی است با خصوصیات خودش؛ نگاهش تیز و با صفاست. پشت دلش که نشسته، در به به حرف می‌آید اما اگر سر حال باشد از حرف‌ها و خاطره‌ها مثل دکان قدیمی‌اش لذت خواهید برد. عشقش صدها

مهدی تمیزی
عکس: وحید شریفی

ابدی می‌کند.

وارد که بشوید، جایی پیدا می‌کنید و شانه به شانه شیری، شمشیری، شالی، سپری، چراغی یا عکس قدیمی قاب‌گرفته‌ای خواهید نشست، اینجا از سقف عتیقه می‌بارد. خمرهای خالی و خنده‌های نشسته بر چهره نقاشی‌ها، عکس‌های ورزشکاران باستانی و پیشکسوت‌ها، چراغ‌ها و گلدان‌هایی که دست به دست شده‌اند و امروز سر از اینجا در آورده‌اند، شال‌ها و آویزها و زنگ‌ها و کسکشول‌ها؛ به ویژه قطعه‌های فلزی هنرمندانه‌ای که سال‌هاست مهمان این چایخانه‌اند و اکنون هر کدام برای خود در گوشه‌ای از این داستان جا خوش کرده‌اند. اینها تمام دیدنی‌های این چایخانه نیست، از هر آنچه که به تاریخ پیوسته‌اند هم مثل شهر فرنگ، سپر و عنقیه‌دان اینجا می‌توانید نشانی ببینید که یک دنیا فیلم قدیمی را به ذهن‌تان بیاورد.

سرچاه حاج میرزا

چطور بر سریم؟

چایخانه خواجه در کوچه‌ای در ضلع شمال شرقی میدان نقش جهان قرار دارد. اگر از سمت خیابان حافظ وارد میدان شوید، سمت راست‌تان دهانه‌ای هست که میدان را به بازار وصل می‌کند. وارد که بشوید، روبه‌رویتان کوچه‌ای شلوغ و معروف هست به نام کوچه «چاه حاج میرزا». دیگر کافی است که سراغ چایخانه «آزادگان» یا به قول اهالی، چایخانه «خواجه» را بگیرید.